да оупотреблѧваме ѥднò ѡкончáніе слóва, оу всѧкое ѡбстоѧтелство, за коéто щемъ бы пúсале къ лишáемомъ пріѧтелю.

За пóдписа.

Когáто сѧ совершáтъ писмáта послѣдова пóдписа, нáдъ кóйто, подобáва дасѧ пригléдватъ послѣдніите, сúрѣчь, нáдписа на тітлата, ѡнѹ коéто сѧ говóре, подсклóность, пóдписа на ѝмето, съ ѡзначéніето на мѣсѧчнаго днѧ, годúната, и мѣстото гдѣто ѥ пúсано послáніето.

Но рáзніити таргóвски причúни вдúгнаха и товà смѣшно ѡбыкновéніе, ѧко и мнóгажды оу тѣхните попослáній послѣдоватъ таковúи ѡбѣзáтелства, гдѣто за нѣжда, подобáва да ѝспóлни всѝчкити прáвила на дрéвнюто ѡбыкновéніе, и да ѝи оупáзва съ мнóго велúко ѝзвѣстіе, за дасѧ непохѹли катò неѹченъ, и непостоѧнъ,

Пóслѣ ѡкончáніе слóва на послáнiето, воспріѝмваса пáкъ тітлата неизмѣнно, кáко и оу послáнното послѣдіе. Обáче кѹмахáй двѣ пéрста подблѣ, отъ ѡкончáнiето, посрéдъ періóда, и да пригléдва всѧгогажь посланосписáтелѧ лúчното достóинство и состоѧнство, лицéто на степéнатъ, и да воспомнѣва нѣкогажь: рáбъ мéншій, подсклоннѣйшій и прóчаѧ.

А таргóвцыти сѧ благодарѧтъ, само да си подпúшатъ ѝмѧто. Защò пóдписатъ ѥ Госпóдственната чáсть на послáнiето, кóйто быва спорéдъ таргóвското мѹдровáніе: съ ѥдинопéріе, и, самопéріе: съ коéто подобáва да начертáва ѝмето, тезоимéнiето на ѡногóва, кóйто пúсалъ послáнiето, ѧвно бéзъ да докáра нѣкое двоѥміе, и сѹмнѣніе (шѹпѣ) но дасѧ разѹмѣва, и раз-